ALMINDELIG BEDEDAG

(♩ = ca. 120)

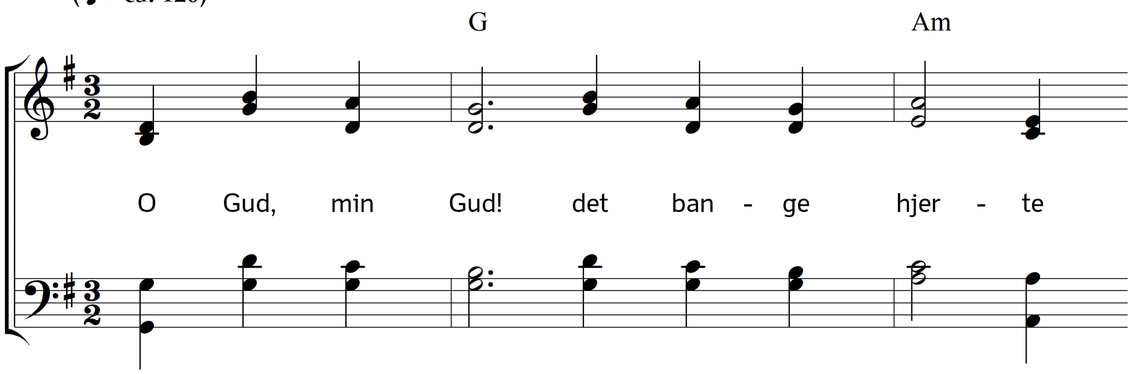

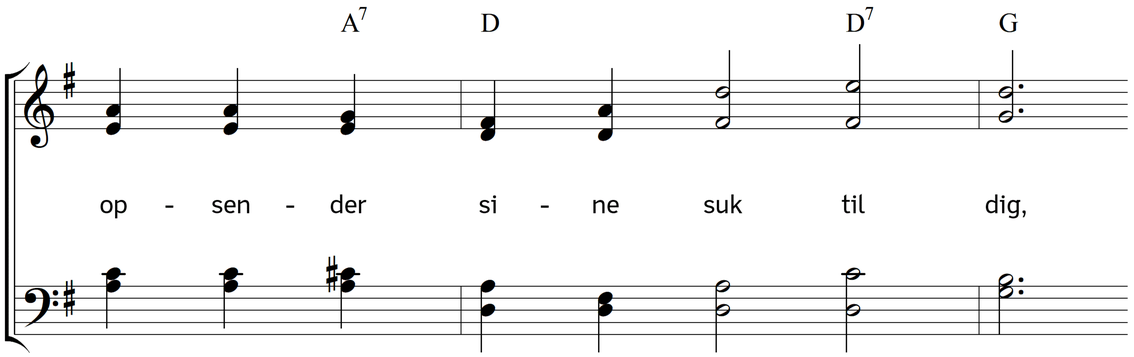

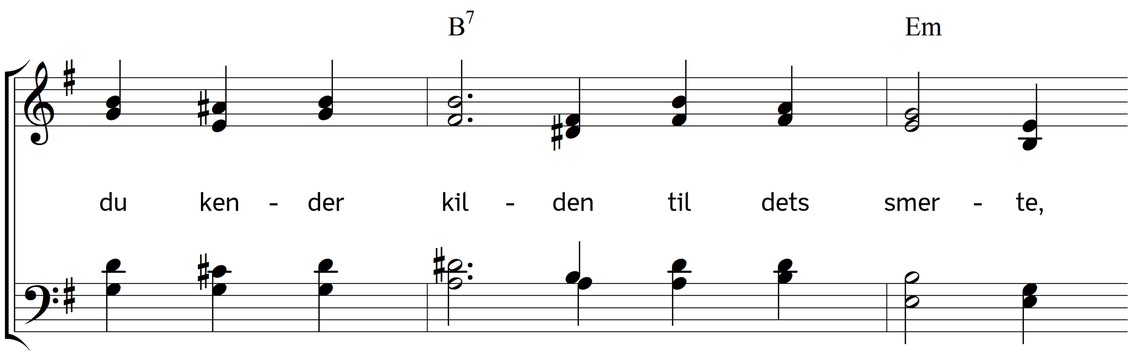

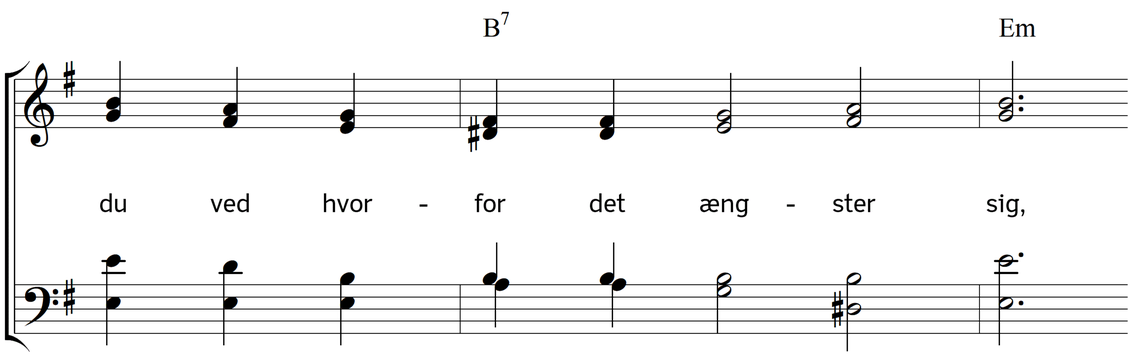

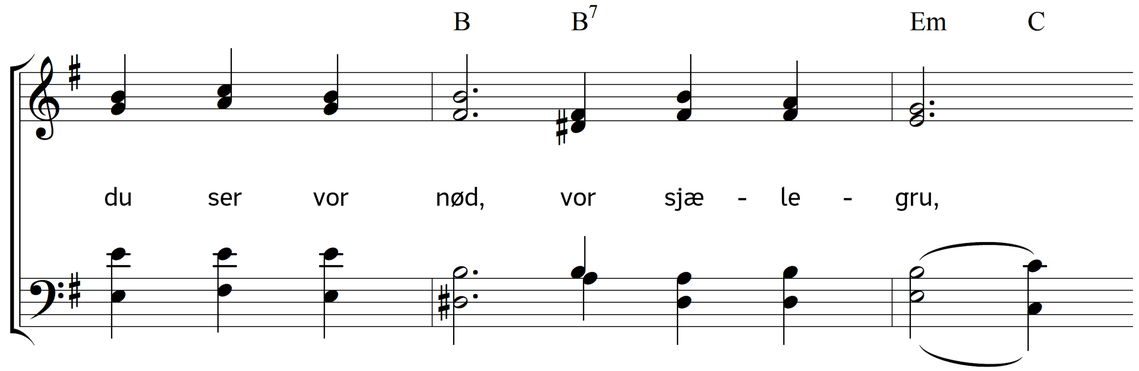

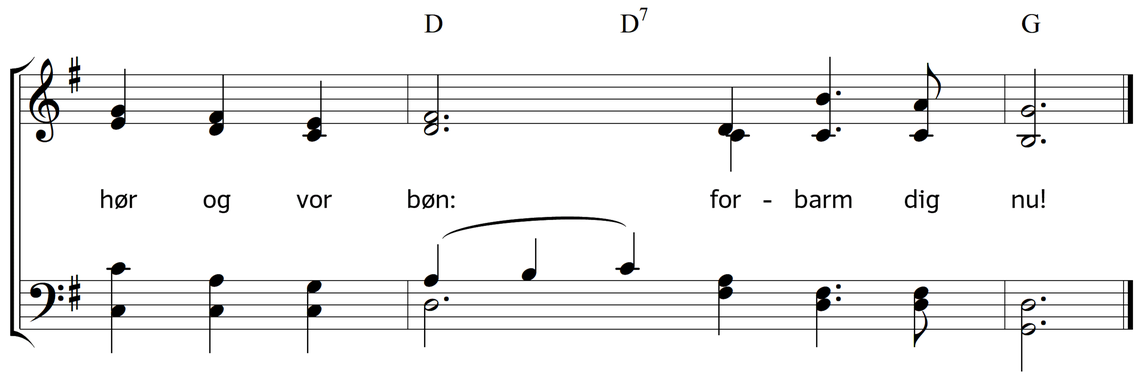

2. Vel er det sandt, vi kan ej klage,
bortvendte du dig end fra os,
så kærlig gennem mange dage
du kaldte og advared os,
men, Herre! kom vor nød i hu,
og hør vor bøn: forbarm dig nu!

3. Ophørte solens lys og varme,
da visned snart alt kød som hø,
men lukk'des dine nådes arme
da måtte sjælene selv dø;
det føler vi med angst og gru,
og beder: Gud, forbarm dig nu!

4. Dog kunne end en moder glemme
hvad under hendes hjerte lå,
du, Herre! vil os aldrig glemme,
det trøstens ord lod du udgå;
o kom da nådig os i hu,
og hør vor bøn: forbarm dig nu!

5. Du gav os alt, du gav os livet,
men sjælens største trang du ser,
afhjælp den, sig: dig er tilgivet
din synd, men synd fra nu ej mer;
o Fader! hvo er god som du?
For Jesu skyld forbarm dig nu!

6. For Jesu skyld, ja kære Fader!
for hans skyld håber hjertet end,
at du det arme barn forlader,
som angerfuld tyr til dig hen;
for Jesu skyld, trods angst og gru
vi beder: Gud! forbarm dig nu!

Tekst: Herman Andreas Timm. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2010, 2022 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/314/